

Euthanasie en zelfmoord. Een visie hierop door Paul Wink.

Een moeilijk thema. Daarom eerst een inleiding.

De mens is geboren om allerlei ervaringen op te doen*. Van eigenzinnigheid, tot uiteindelijk, na vele levenslessen, er voldoende zielenrijpheid ontstaat en men in het 'meebewegen' komt met de wil van de Schepper, God de Vader. Ofwel: 'Niet mijn wil, maar Uw Wil geschiede'. Dit betekent ook dat de mens vanwege zijn geschonken vrijheid (in gebondenheid weliswaar, zie meer hierover verderop) hier gebruik van mag maken naar eigen goeddunken.

Omdat de Schepper, God, onvoorwaardelijke Liefde is, bestaan er eigenlijk geen 'straffen'. God hanteert voor de mens de wet van karma, ofwel, zoals het in de bijbel staat: 'wat u zaait zult u oogsten'; doch, 'wie wind zaait zal storm oogsten'. Karmische 'storm' kan echter wel door ons *ik* behoorlijk als straf *ervaren* worden (onze ziel beleeft dit volkomen anders).

Ieder bepaalt voor zichzelf hoeveel ervaring opgedaan wil worden, vooral van het tegenbewegen, het tegen de wil van God ingaan door eigen-wijsheid, eigen-willigheid**.

Ondanks dat dus de mens vrijheid heeft om, net als de verloren zoon in de bijbel, in eigen-willigheid te leven, bestaat er wel degelijk vanuit de Wil van de Vader-God een godsplan.

God wil dat de mens ooit, ooit, medeschepper naast God wordt om scheppingsprocessen te realiseren. Hieraan komt namelijk nooit een einde. De ontwikkelingen voor ieder schepsel gaan, zoals ook in de bijbel staat, van kracht tot kracht, en van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Al onze ervaringen geven bewustzijn, hetgeen onontbeerlijk is om Christus na te volgen c.q. God te dienen. Pas als er voldoende ervaring is, levensrijpheid, ervaringsvolheid, dan is men in staat om stapsgewijs in de navolging van Christus te staan en steeds beter God te dienen.

Hiervan bestaat niet echt een graadmeter omdat het een organisch zielenproces is. Hooguit kan je stellen dat 'aan de goede of slechte vruchten de boom herkend wordt' (bijbel).

Gelukkig is er veelal bij de mens (te) weinig angst voor aardse en karmische straf om toch te handelen naar eigen-zinnigheid, eigen-wijsheid. Anders zou de mens te weinig ervaring* op kunnen doen van het tegen de wil van de Vader ingaan, ofwel het verbroddelen en verkloten. Het geweten zal met iedere ervaring gevuld worden totdat het inzicht zo gerijpt is dat men niet anders meer wil en kan dan in de navolging van Christus (de 'Zoonskracht') te staan.

Waarom moeten wij mensen dan eigenlijk oordelen over een mens die gewoon gebruik maakt van zijn recht op vrijheid en handelt naar eigen inzicht, eigen-willigheid?

Wij kunnen hooguit voor de mens (die vraagt!) de goddelijke wetten, waaronder karma, naar ons eigen bewustzijn uitleggen opdat wellicht een ruimer inzicht en begrip het handelen met meer liefde verhoogt. Maar, iedere mens heeft nu eenmaal recht op zijn eigen 'vergissingen'! Dus geen bevoogding of beter weten, maar hooguit inzicht aanreiken. En dit zelf voorleven.

Aardse wetten zijn echter toch nog nodig totdat alle mensen voldoende door de geest gods aangeraakt zijn en in de ziel de rijpheid gegroeid is om uitsluitend Christus te willen navolgen en niet het eigen lagere ik. Dit heet zelfovergave en is de opdracht voor iedereen.

De aardse wetten dienen om de vrijheid te beschermen. De wetten dienen het (vrijheid) 'in gebondenheid' te omkaderen. Als ik bijvoorbeeld mijn vrijheid zou gebruiken om een ander mens te doden, dan zou ik die mens in onvrijheid zetten. Hiervoor dienen er dus wetten te zijn opdat de mens voldoende begrijpt dat er consequenties zijn aan ieder handelen. En het is ook voor de ziel goed om alvast in dit leven 'het zaaien en stormen', de gevolgen van het eigen handelen te ervaren, en niet alles door te schuiven naar de volgende incarnaties. (Los van het feit dat niet alle aardse straffen juist zijn. We dienen hier wel steeds naar te streven). De *karmische* wet luidt dat hij die weet grotere 'consequenties' krijgt dan hij die niet weet.

*Zie hierover bijvoorbeeld mijn lezing op mijn site:

<http://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Man-vrouw,%20scheppingsverhaal%20-%20Paul%20Wink.pdf>

** Zie hierover bijvoorbeeld mijn lezing op mijn site:

<http://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Vele%20eersten%20zullen%20de%20laatsten%20zijn,%20en%20andersom,%20Paul%20Wink.pdf>

Vanuit bovenstaande betoog geredeneerd heeft daarom de mens de vrijheid om zijn leven in te richten naar eigen willen (voor zover de omstandigheden dit ook voldoende toelaten). Dus eveneens het eerder willen beëindigen van het eigen leven: zelfmoord of euthanasie. *Maar ik doe, vanuit mijn eigen inzichten, hiervoor geen pleidooi!! Zie hieronder mijn visie.* Het leven in de meest ruime zin van het woord draait om bewustzijn, en hier naar handelen. Iedere incarnatie is zodanig opgebouwd dat de ziel optimale ervaringen op kan doen omdat je begeleidende Lotsengel je karma dusdanig uit laat werken dat de omstandigheden op aarde hiervoor, conform je karma, gecreëerd worden om dit mogelijk te maken, je dus toevallen. Beseffen wij dat onze ziel vooral onze nare ervaringen ambieert, maar ons ik (meestal) niet! Ons ik is van deze wereld en is eenmalig in je microkosmos. Het is de uitvoerder van, zeg maar, onze horoscoop waarin alle mogelijkheden aan ervaringen liggen voor deze incarnatie. De ziel is wel eeuwig, en die incarneert dus. Ons ik voert het leven op aarde alleen maar uit. Ons ik wil gewoon, en terecht, hier op aarde gelukkig zijn. Onze ziel ervaart echter meestal op een andere manier geluk. Zij heeft onder andere louteringen en smart nodig om zodoende ervaringsvol te worden, nederig, geduldig, wijs en liefdevoller, waardoor de navolging Christus mogelijk wordt en de ziel zich verhogen kan middels de Heilige Geestkracht om tot verlichting en verlossing te komen. De grote opdracht van de mens. (Zie site voor meer info). Ons ik dient dit 'toe te staan' door er niet eigen-willig, egoïstisch tegenover te gaan staan. Zo zegt Johannes daarom ook dat 'ons ik minder worden moet, en onze ziel wassen moet'. Dit is dus die bedoelde weg tot zelfovergave, overgave aan het oorspronkelijke Zelf=God. Zie dus het spanningsveld tussen ons ik, de uitvoerder, en onze ziel, de eeuwige echte mens.

Bij zelfmoord of euthanasie ontnemt de mens zichzelf dus ervaringen van het gewone (bij geen zelfdoding) verder leven tot aan onze later 'geplande' dood (door de lotsengel bepaald). Maar de ziel doet zo wel de ervaring op van dit eigenwillig ingrijpen. Zoals ik al stelde straft God niet. Echter afgevraagd moet worden of dit voortijdig ingrijpen wel wijs is. Als het leven gewoon zijn loop had gekregen, dan waren de nog opgedane ervaringen misschien belangrijk geweest. De ziel heeft in principe de behoefte om tot aan de door het lot geplande dood te willen leven. In de geestelijke wereld is dit namelijk reeds jaren niet voor niets voorbereid. Wat rechtvaardigt dit ingrijpen in het leven? Smart, pijn, gebrek aan levenslust, tegenslag? Zijn dit nu juist niet die soort ervaringen die onze ziel (ook) ambieert? En ons ik echt niet! Moeten we naar ons ik luisteren, of naar onze ziel? De ziel wil eigenlijk wel deze ervaringen. Door het ontlopen van deze nare ik-ervaringen door zelfdoding ontnem je de ziel haar nodige en gewilde ervaringen. De volgende incarnatie zal daarom voornoemde problematiek weer opnieuw schenken, maar dan wel met te betalen rente (storm). Tot de 'les' geleerd is. Ieder mens krijgt 'kracht naar kruis'. Niemand wordt overvraagd door het lot. Je krijgt het dus nooit zwaarder dan dat je aankan! Dit is nodig voor de ervaringen van de ziel. Waarom zou je er dan een eind aan willen maken als je weet dat de nare ervaringen juist nodig zijn? En de volgende incarnatie de misgelopen problemen weer, en extra zwaar, op je bord liggen. Daarom ben ik geen voorstander van zelfmoord. Bij euthanasie ben ik, als het leven naar het einde loopt, voorstander van het onthouden van geneesmiddelen e.a., en eventueel voeding, om natuurlijk te kunnen sterven. Wel met goede begeleiding. Ook om eventuele pijn draaglijk te houden. Dit naar ieders inzicht. Ik ben geen voorstander van levensverlenging. Laten wij beseffen dat al ons handelen nu eenmaal karmische gevolgen geeft, maar dat wij hier **niet** bang voor moeten zijn. Beslis wat je zelf wijs vindt. Wees gezond egoïstisch.

Rudolf Steiner – GA 93a – Grundelemente der Esoterik – Berlijn, 7-10-1905 (blz. 95-96).
Wanneer een mens zelfmoord pleegt, heeft hij zijn Ik met het fysieke lichaam vereenzelvigd. Daardoor ontstaat nadien des te heviger de begeerte naar het fysieke lichaam. Hij komt zichzelf dan voor als een uitgeholde boom, als iemand die zijn Ik verloren heeft. Hij heeft dan een voortdurende dorst naar zichzelf.

Rudolf Steiner – GA 175 – Bausteine zu einer Erkenntnis des Mysteriums von Golgatha – Berlijn, 20 februari 1917 (bladzijde 64).

[...] hier is het, waar we anders kunnen uitdrukken iets, wat – echter weer anders – in de bijbehorende samenhang al uitgedrukt is in bijvoorbeeld mijn *Theosofie*, waar over het altijd in de hoogste mate bedroevende fenomeen gesproken is, dat mensen door hun eigen wil een einde aan hun leven maken. Dat zou niemand doen die de betekenis van zo'n daad inziet. En wanneer eenmaal de spirituele wetenschap in de gevoelens van de mensen zal zijn overgegaan, zal er geen zelfmoord meer zijn.

Omraam Mikhaël Aïvanhov (2x)

“Hoeveel mensen hebben het zover laten komen dat zij stierven van verdriet of hebben zelfs zelfmoord gepleegd omwille van laster, brieven vol beledigingen, kwaadaardige krantenartikelen enz.! En hoeveel kunstenaars overkwam niet hetzelfde omwille van negatieve kritiek en spotternijen!.. Dat ze zijn bezweken komt omdat zij niet kenden wat de aarde wel goed kent. Wat doet de aarde met afval, met het vuil dat men op haar werpt? Zij gebruikt dit als mest, een zeer kostbare materie, en zij laat deze deelnemen aan de groei van alle planten. Dankzij deze meststoffen hebben de vruchten kleuren, geuren, smaak en allerhande voedzame eigenschappen.

Waarom zou de mens dan niet de geheimen kennen die de aarde kent? Waarom moet hij bezwijken voor het vuil waaruit de kritiek, de kwaadsprekerij en de laster bestaat? Hij moet leren om deze te transformeren en dan zal ook hij gekleurde, geurige, lekkere en voedzame vruchten geven. Indien hij tot die graad van begrip komt, zal hij er op den duur van overtuigd zijn dat degene die onrechtvaardig wordt vervolgd, ondanks de schijn, zich in een betere situatie bevindt dan zijn vijanden.”

Fouten herstellen

"Het is natuurlijk om spijt te hebben van je fouten, maar zelfs als het ernstige fouten betreft, is het niet nodig en zelfs schadelijk er lang bij stil te staan en berouw aan je te laten knagen met de gedachte dat je zo de hemelse barmhartigheid kunt aantrekken. Door deze houding schep je in werkelijkheid in je onderbewuste slechts clichés, van lelijkheid en ellende, steeds dezelfde, en geef je ze voedsel. Laat berouw alleen maar dienen om de beslissing te nemen niet meer dezelfde fouten te begaan. Mensen die onophoudelijk op hun fouten terugkomen, brengen het bezinksel van het astrale vlak in beweging. Niet alleen berokkenen ze zichzelf veel kwaad, maar in tegenstelling tot wat sommige fanatici denken, valt deze houding niet bij God in de smaak. Want Hij heeft de mensen niet geschapen opdat ze zich ellendig, schuldig, onwaardig zouden voelen. Hij heeft ze geschapen om net als Hij in schoonheid, vreugde en volheid te leven.

Heb je verkeerd gehandeld? Als je eenmaal het hoe en waarom ervan hebt begrepen, breng dan de lichtende momenten die je hebt gekend terug in je herinnering, die momenten waarin je jezelf een kind van God, gelukkig, vol vertrouwen en licht hebt gevoeld. Zo herstel je de voorwaarden in je ziel waardoor de entiteiten, die aan deze momenten van vreugde en licht hebben deelgenomen, je terug komen bezoeken en je ontvangt krachten om je aan je goede voornemens te houden."